

Uitspraak van de Geschillencommissie Bureau Krediet Registratie, nr. 18.09 d.d. 10 april 2018 te Amsterdam (prof. mr. J.J.C. Kabel, A.A.M. Beijersbergen van Henegouwen, mr. H.M. Patijn, mr. A.H. Beekhuizen).

1. Behandeling van het geschil

Partijen zijn overeengekomen dit geschil bij wege van bindend advies door de Commissie te laten beslechten, binnen de door het Reglement Geschillencommissie BKR (hierna: het Reglement) gestelde grenzen. De Commissie heeft kennis genomen van de door partijen overgelegde stukken en heeft de betrokkene en de deelnemer uitgenodigd voor een mondelinge behandeling van de klacht op 19 maart 2018 te Amsterdam.

De betrokkene was niet tijdig aanwezig, daarom is de klacht in eerste instantie alleen in aanwezigheid van de deelnemer behandeld. Later die middag is betrokkene alsnog gehoord.

Partijen hebben ter zitting hun standpunten (nader) toegelicht.

2. Standpunt van de betrokkene

De betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie in het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) van een doorlopend krediet met contractnummer *****792. De registratie wordt gekenmerkt door een achterstandsmelding (A) op 8 april 2011 en een bijzonderheids codering 2 ((restant)vordering geheel opeisbaar) op 2 april 2012. De overeenkomst heeft een werkelijke einddatum per 17 april 2017.

De gemachtigde van de betrokkene heeft haar klacht als volgt toegelicht.

Betrokkene wenst verwijdering van de A2. De deelnemer heeft betrokkene telefonisch toegezegd dat de registratie verwijderd zou worden na volledige betaling. Door de toezegging heeft zij een koopcontract ondertekend voor een woning. De financiering is afhankelijk van de registratie. Het in stand houden heeft vergaande schade tot gevolg vanwege het niet doorgaan van de koop en een boete. De hoofdsom zou opeisbaar zijn geworden doordat betrokkene zou zijn overleden. Dat is niet juist één van de cliënten is overleden (betrokkene's ex-partner) zodat aan dat vereiste niet is voldaan. Betrokkene stelt dat de A gemeld had moeten worden tussen twee en vier maanden na vervaldatum en de A is op 8 april 2011 gemeld. Betrokkene kan zich de brieven van de deelnemer d.d. 15 maart en 28 juni 2011 niet herinneren. Zij stelt geen vooraankondiging te hebben ontvangen. Bij brief d.d. 7 juni 2010 is de vordering opgeëist, terwijl de 2 is gemeld in april 2012. Er is niet

voldaan aan het reglement. Op het moment van overlijden van de ex-partner was de relatie met betrokkene reeds lange tijd beëindigd. Tussen partijen was afgesproken dat de ex-partner het krediet zou afbetalen. Betrokkene had daarom niet meer met de schuld te maken en werd er op aangesproken na het overlijden. Verhaal had kunnen worden gehaald op de nalatenschap. De deelnemer heeft dat nagelaten. Betrokkene heeft een zeer beperkt inkomen en heeft een betalingsregeling kunnen treffen met de deelnemer van EUR 50 per maand. In 2014 heeft zij een ernstig ongeluk gekregen, waardoor zij 50% arbeidsongeschikt is verklaard. Zij heeft door het ongeval schadevergoeding ontvangen, waarmee zij de schuld heeft kunnen afbetalen. Betrokkene doet een beroep op disproportionaliteit en subsidiariteit.

Op het verweer van de deelnemer reageert (de gemachtigde van) de betrokkene dat de brieven van de deelnemer d.d. 7 juni 2010 (twee maanden na het overlijden van betrokkene's ex-partner) naar een oud adres zijn gestuurd. In de brief worden de erfgenamen gewezen op een verzekering bij [X]. Er volgen meerdere brieven naar het oude adres. In een brief d.d. 16 december 2010 staat dat de erven de nalatenschap volledig hebben aanvaard. Met de verzekeringsuitkering van EUR 25.000 is echter slechts EUR 15.900,26 op de lening afgelost. Het had op de weg van de deelnemer gelegen om de erven nader aan te spreken tot betaling. De achterstand is ontstaan na overlijden. Betrokkene werd hier niet over geïnformeerd. Aanmaningen hebben betrokkene niet bereikt. Op 2 april 2012 wordt code 2 gemeld. Dit is te laat en in strijd met het reglement. Pas in 2012 is betrokkene aangesproken op betaling van de achterstand. Op 24 juni 2013 ontvangt de betrokkene een sommatie om de achterstand in te lopen. Op 3 maart 2014 wordt het volledige bedrag opgeëist. Kort daarna is tussen partijen een betalingsregeling afgesproken die altijd door betrokkene is nagekomen. De registratie moet alleen al hierom worden verwijderd. Voorts is de registratie disproportioneel. Betrokkene is een betrouwbare kredietnemer. Zij komt haar financiële verplichtingen correct na. De negatieve registratie belemmert betrokkene bij het afsluiten van een krediet en dat is in deze situatie uiterst onredelijk. In casu hadden de erfgenamen de restant schuld moeten aflossen.

3. Standpunt van de deelnemer

De deelnemer stelt dat de betrokkene hoofdelijk aansprakelijk is voor nakoming van de betalingsverplichtingen. De deelnemer stuurt kopie van de vooraankondiging d.d. 15 maart 2011, gericht aan betrokkene, kopie van de opeisingsbrief d.d. 28 juni 2011 en de uitspraak van de kantonrechter (het kortgedingvonnis) d.d. 15 juni 2017.

Op de opmerking van de gemachtigde van de betrokkene dat de deelnemer de erven nader had moeten aanspreken op betaling, reageert de deelnemer dat er in eerste instantie geen adres bekend was van de erven. Er is telefonisch contact gezocht en via de mail zijn de erven aangemaand (de deelnemer verwijst naar het historisch overzicht vanaf 12 november 2010, pagina 4). Al in 2006 is de achterstand ontstaan, dus vóór overlijden van de ex-partner van de betrokkene. Er zijn vele sommaties aan betrokkene gestuurd. In telefoongespreken van 16 februari en 23 februari 2011 gaf zij aan niet te gaan betalen (de deelnemer verwijst naar de telefoonlogging). De registratie is niet disproportioneel: er was een betalingsachterstand, de vordering was opeisbaar. De deelnemer vindt niet dat sprake is van zwaarwegende persoonlijke omstandigheden. De deelnemer verwijst naar een vonnis van de Rechtbank Amsterdam dat stelt dat het persoonlijke belang niet zwaarder weegt dan het doel van het BKR. Een deurwaarder moest eraan te pas komen om betrokkene tot betalen te bewegen.

4. Beoordeling van het geschil

Uit de stukken, de afgelegde verklaringen voor zover wederzijds erkend althans niet of onvoldoende betwist, is het volgende komen vast te staan.

De betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie in het CKI van een doorlopend krediet met contractnummer *****792. De registratie wordt gekenmerkt door een A op 8 april 2011 en een code 2 op 2 april 2012. De overeenkomst heeft een werkelijke einddatum per 17 april 2017.

De betrokkene is tezamen met haar partner een kredietovereenkomst aangegaan waarbij zij beiden hoofdelijk aansprakelijk waren voor de nakoming van de verplichtingen. Zij zijn van echt gescheiden waarna betrokkene's ex-partner het krediet zou aflossen volgens het echtscheidingsconvenant. Nadat de ex-partner was overleden en betalingsachterstand ontstond, heeft de deelnemer de betrokkene aangesproken tot betaling, omdat de deelnemer haar niet uit de hoofdelijke aansprakelijkheid had ontslagen.

Alvorens de deelnemer overgaat tot registratie van een achterstand, is zij reglementair verplicht daarvoor te waarschuwen (een zogenaamde 'vooraankondiging'), zodat de betrokkene nog in de gelegenheid wordt gesteld de registratie te voorkomen. In beginsel rust op de deelnemer de plicht om aannemelijk te maken dat zij een vooraankondiging heeft verzonden, indien de klager dat betwist.

De administratie van de deelnemer kan tot bewijs strekken. Het is vaste jurisprudentie van de Geschillencommissie dat de deelnemer door overlegging van kopieën van brieven de verzending van de vooraankondiging aannemelijk kan maken. De deelnemer heeft daaraan voldaan. Uit de door de deelnemer overgelegde stukken is voldoende gebleken dat de deelnemer op 15 maart 2011 een brief heeft verzonden naar het bij haar bekende adres met daarin de vereiste vooraankondiging. Betrokkene stelt deze niet te hebben ontvangen omdat de brieven zijn verzonden naar een oud adres. De deelnemer heeft echter geen adreswijziging ontvangen zo heeft zij gesteld en in het dossier bevindt zich geen bewijs dat de adreswijziging aan de deelnemer is doorgegeven. Dat betrokkene de vooraankondiging niet heeft ontvangen ligt daarmee in haar risicosfeer. De registratie van de A is hiermee conform de feiten en correct.

Een code 2 moet door de deelnemer worden geplaatst als de vordering geheel wordt opgeëist. Vaak valt dat moment samen met het moment waarop de vordering ter incasso wordt overgedragen aan een deurwaarder. De deelnemer heeft als datum bij de code vermeld 2 april 2012. Uit de stukken blijkt dat omstreeks die datum de vordering daadwerkelijk is opgeëist. In zoverre is de registratie van de code 2 in overeenstemming met de feiten en correct.

Dat de termijnen voor registratie niet helemaal correct zijn nageleefd bedreigt de geldigheid van de registratie niet. Ook na het verstrijken van de reglementaire registratietermijnen kunnen registraties worden aangebracht of gewijzigd. Dat is nodig om een goed werkend CKI te kunnen waarborgen.

De Commissie zal vervolgens moeten toetsen of de registratie voldoet aan het proportionaliteitsbeginsel. Het proportionaliteitsbeginsel houdt in dat de inbreuk op de belangen van de betrokkene niet onevenredig mag zijn in verhouding tot het met de registratie te dienen doel. Het belang van de registratie is enerzijds de betrokkene te beschermen tegen het aangaan van financiële verplichtingen die hij/zij niet kan dragen en anderzijds dat kredietverstrekkers middels het kredietregistratiesysteem in staat zijn de gegoedheid en het betaalgedrag van potentiële kredietnemers te toetsen en de afweging kunnen maken geen krediet te verlenen aan potentiële wanbetalers. Het hiertegenover staande belang van betrokkene is dat hij/zij in de gelegenheid is kredieten af te sluiten voor het doen van aankopen of zelfs van een woonhuis en daarin niet wordt belemmerd door een negatieve registratie die in veel gevallen verhindert dat de betrokkene een krediet kan afsluiten.

De Commissie ziet onvoldoende aanleiding de belangenafweging in het voordeel van betrokkene te laten slagen. De deelnemer heeft de vordering uit handen moeten geven aan een deurwaarder. Pas

na inschakeling van de deurwaarder is uiteindelijk de vordering betaald. Betrokkene heeft de verantwoordelijkheid afgeschoven op de erven van de ex-partner, die zouden hebben nagelaten de vrijgekomen levensverzekering (geheel) te gebruiken voor aflossing van de schuld. Tussen die levensverzekering en het afgesloten krediet bestond echter geen koppeling, in die zin dat de uitkering uit de levensverzekering alleen voor inlossing van de vordering kon worden gebruikt. Weliswaar had in de onderlinge verhouding de ex-partner (en daarmee in beginsel ook de erven) zich verbonden om de schuld (geheel) af te betalen, maar dat is onvoldoende om te oordelen dat de registratie – alles overziende – disproportioneel is. De klacht wordt ongegrond verklaard.

5. De beslissing

De Commissie, in aanmerking genomen de toepasselijke reglementen, beslist dat de klacht van de betrokkene ongegrond is.